

Hvorfor snakker vi ikke om mig?

En satirisk fortælling, om kvinden der ved alt

Af Kamilla Wargo Breklin & FLÆS

Kunstnerisk Teaser

***Hvorfor snakker vi ikke om mig?** Handler om den ny opdagede art "Tankelæseren", en afart af den postmoderne selvrealiserende kvinde, der oprindeligt har rødder helt tilbage til den europæiske navlepiller. Tankelæseren har et standpunkt til hun finder et nyt og hendes spidskompetance er, at tale for døve øre. Hun færdes primært alene og forventes at kunne formere sig med sig selv inden længe. En tankelæser kan du finde i det moderne bybillede, du kan kende hende på hendes egocentrerede anskuelser af verden, og på hendes konstante tendens til at afbryde en samtale. Tankelæseren er som sådan ikke et rovdyr, men kan finde på at angribe, hvis hun bliver overset. Derfor denne ADVARSEL: Hiv aldrig hendes hoved ud af hendes røv, hun trives kun i sin egen verden - så lad endelig hovedet forblive i mørket.*

Pitch

Egoisme og selvscenesættelse er omdrejningspunktet i forestillingen. *Hvorfor snakker vi ikke om mig?* tager udgangspunkt i den selvcentrerede samfundstendens vi oplever blandt unge kvinder i Danmark.

Forestillingen er en fortolkning af samtidens kvinders selvcentrerede adfærd, der udfordrer fælleskabsfølelsens relevans og værdi. Med satire sætter vi fokus på, at unge kvinder vælger, eller påvirkes til, at leve et mere og mere isoleret egoistisk liv.

Vi vil undersøge, hvad der ligger til grund for den navlepiller, der er os og vores generation. Det er vores erfaring, at vores relationer, kvinde til kvinde, er blevet mere dysfunktionelle, overfladiske eller overhovedet ikke eksisterende. De familiære, venskabelige og kollegiale fælleskaber bliver sat under luppen, og vi forstørrer problematikkerne i teater-sketch form.

Hvordan forholder vi os til dem, vi holder af? Har vi nok i os selv eller har vi bare glemmt, hvordan man lytter? Hvordan forholder kvinden sig til verden omkring sig, og forholder hun sig overhovedet?

Skuespillerne Sofie jo Kaufmanas og Mette Søndergaard er begge i slut-20érne og repræsenterer de kvinder, der portrætteres i stykket og tager også udgangspunkt i deres liv og hverdag.

Synopsis

Form og udarbejdelse

Hvorfor snakker vi ikke om mig? er en ny skrevet dansk dramatik i en montage-form. Stykkets skrives løbende og devices frem i et samarbejde mellem instruktør Kamilla Wargo Breklin og skuespillere Sofie Jo Kaufmanas og Mette Søndergaard Nielsen.

Forestillingens proces startede på Zulu Comedy Festival 2016 og endte ud i prøveforestillinger af forestillingens første udkast, som varede 35 min.

Den endelige forestilling skal produceres i august/ september 2017, og har premiere og spilleperiode på 14 dage på Teatret Ved Sorte Hest, i København, Vesterbro.

I denne periode devices nyt materiale frem og vi videreudvikler på det eksisterende materiale. Instruktør og Skuespiller eksperimenterer, undersøger og udvikler nyt materiale i 5 ugers prøveperiode. Den færdige forestilling forventes at vare cirka 75 min. produktionen holder løbende møder inden prøveforløbet starter.

Stykket vil bestå af 12 selvstændige scener der ikke har en narrativ forbindelse til hinanden. De enestående scener behandler tematikkerne selvscenesættelse og egoisme i satiriske dialoger og monologer.

Disse bliver præsenteret i forskellige rum, fx: I yoga salen, kontoret, caféen, dagligstuen, soveværelset og toiletet. Vi præsenterer nye relationer og situationer i hvert rum som afspejler et øjeblik i den modrene kvindes hverdag. I hver af de 12 scener møder publikum nye karakterer som afbilleder dysfunktionelle relationer blandt venner, kollegaer og familie.

Vi inviterer publikum helt tæt på kvindernes forestillinger om sig selv, og andre kvinder. Spilleformen henvender sig direkte til publikum i monologerne. Hvor fx mindfulness underviseren i "Tankelæseren" der taler direkte til det "hold" hun skal undervise. Kvinden i "Det har taget overhånd" bliver leveret med øjenkontakt til publikum. I Dialogerne opretholder vi den fjerde væg.

(Scenerne er beskrevet nedenfor)

I mellem flere af scenerne brydes montageformen af et lydspor som fungerer som små pusterum i forestillingen. Forestillingen starter og slutter med lydsporet hvis stemme er den samme gennemgående karakter i alle lydsporene der binder forestillingen sammen. Karakteren er en datter der konstant ringer til sin mor for at spørge om alt mellem himmel og jord. Moren tager den aldrig og hendes spørgsmål går på telefonsvaren, som er det publikum hører.

Scenernes stemning er underbygget af lydbilleder og musik komponeret til forestillingen. Komponist og musiker Mikkil Grevsen komponerer musik og lydbilleder til forestillingen. Han er med i prøveforløbet og følger devising arbejdet og komponerer løbende i samarbejde med instruktøren. Lys designer Elroy Villumsen laver lys design i samarbejde med Scenograf Rosa Birkedal.

Scenografien består af flytbare moduler der kan komponeres til 10 forskellige rum og udtryk. Færdig udarbejdet lys og scenografi model gøres i samarbejde med Kamilla Wargo Breklin.

Uddrag af forestillingen

Lydspor mellem de fysiske scener:

En uselvstændig datter på 28 ringer konstant til sin mor for at spørge om alt mellem himmel og jord. Moren tager den aldrig og derfor ligger hun utallige beskeder på morens telefonsvare.

"Nummeret du har ringet til svare ikke, lig venligst en besked efter klartonen...bib"

"Hej mor det mig, hvor står min cykel? Gi mig et kald!"

"Hej mor det mig, kan jeg lide humus? Gi mig et kald!"

"Hej mor det mig, jeg har fået big time klamydia, gi mig et kald!"

"Hej mor det mig, hvor er midt badetøj? Gi mig et kald!"

"Hej mor det mig, hva er min pinkode? Gi mig et kald!"

"Hej Mor det mig, hvornår finder jeg midt livs kærlighed? Gi mig et kald!"

Scene: "Et standpunkt til du falder over et nyt"

Lisbeth og Charlotte forsøger at ordne verdenssituationen og give deres mening til kende om den syge verden, de synes, vi lever i. Bl.a. deres mening om: Mænd der køber sex hos prostituerede kvinder, flygtningekrisen i Syrien og retten til abort af børn med forkert hårfarve.

De er dybt forargede og indignerede i begyndelsen, men ender med at frasige sig ansvaret og besværet således: *Så må vi da gøre noget! Vi må da ta' et ansvar!*

Lisbeth og Charlotte kigger tænksomt ud på publikum, derefter på hinanden og afslutter med scenen med replikken: *Eller hvad synes du? Det kan os være, det bare er mig?*

Scene: "Veninde taletid."

En venindegruppe er på café og de har fået den geniale idé at give hinanden 1 minuts tale tid hver, så alle bliver hørt. Kvinderne afrapportere én efter én i meget speedet tempo og ingen hører rigtig efter. De venter bare på selv at få lov at tale. Lige indtil en af veninderne går over tid, fordi hun dybt ulykkeligt fortæller opslugt om sine bekymringer for sin anoreksisyge datter og hendes utro mand.

"Hey... HALLO... Du gået over tid! Hvis vi ikke overholder reglen, så ender det bare med, at alle taler i munden på hinanden og så der jo ingen der hører, hvad hinanden har at sige! Og så der slet igen grund til, at vi mødes!"

Scene: "Det har taget overhånd"

En kvinde taler skamfuldt, om hvor meget overskud hun har fået og hvor pinligt det er når 'alle de andre går rundt derude og er i max underskud'.

"Jeg kan finde på at slå en koldhævet dej sammen kl. 23.00 en lørdag aften. ...Stå op kl. 6.00 søndag morgen, sætte bollerne i ovnen, lade vasketøjet ligge, tage til yoga, bruge to timer på at spise bollerne og læse alle artiklerne i Politikens Kultur... Ej, men jeg kan godt selv høre det. Det har taget overhånd"

Scene : ”Tankelæseren”

En kvinde forsøger at være til stede og holde et mindfulness-kursus, men hun forstyrres af publikums fordømmende tanker og energier, som hun forestiller sig, de kaster til hende oppe på scenen. Hun svæver ind og ud af kurset og taber til sidst helt tråden og skælder publikum ud for at sidde og dømme hende

”Jeg ved godt, hvad i tænker... Tror I ik’, jeg kan mærke det? ’Nå, hun er en af dem, hun er sådan en’, men I skal ikke sidde her og dømme mig, det har jeg ikke bedt om”

Relevans

Forestillingens relevans er størst for nutidens yngre generationer. Den er vedkommende, fordi de kan genkende sig selv i forestillingens tematikker.

Hele ungdommens eksistens vakler, når alle prøver at finde den sande, samt bedste måde at være menneske på i en moderne og digital verden.

Vi befinder os i en tid, hvor kvinden er sin egen og der i store træk er ligestilling og lige muligheder. Samtidig er vi en navlepillende kultur der forholder sig til *’first world problems’*, når verden omkring os brænder.

Hvorfor gør vi så dét?

Er vores generation udelukkende flasket op med selvrealisering og X factor?

Eller har vi andet at byde på?

Hvordan er vi til stede i hinandens liv?

Hvad er vigtigt for os?

Hvordan deltager vi i den offentlige debat?

Hvad forventer vi af os selv og andres opførsel?

Vi synes det er vigtigt at stille disse spørgsmål og give publikum mulighed for at reflektere over dem i ”hvorforsnakker vi ikke om mig?”

Da vi gerne vil fange det unge publikum har vi planlagt 6 skoleforestillinger i dagtimerne som er et tilbud til gymnasier i Københavns og Frederiksberg kommune.

Tidsplan

2017

produktionsmøde: 9. februar

produktionsmøde: 2 april

Fotoshoot: 10 april

Pr materiale web: 1. Maj

Lys og scenografi model deadline: 1. Juni

Produktionsmøde: 5 juni

Pr materiale tryk offentliggjort: 1. Juli

Scenografi færdigudvikles og sættes op deadline 15. august

Prøveperiode: 1. August- 16. September Teatret Ved Sorte Hest

Spilleperiode: 17.-30. September Teatret Ved Sorte Hest + Skoleforestillinger

2018/2019

turné periode i Danmark og Sverige

Målgruppe og publikum

Vi har 2 målgrupper :

Kvinder og mænd i alderen 16-25 år og i alderen 26-45.

Forestillingen handler om kvinder, men henvender sig til begge køn. Den har også relevans for det mandelige publikum, der kan genkende kvinderne på scenen fra deres eget liv. Derudover er tematikkerne universelle. Vi tager udgangspunkt i kvinden fordi vi ER kvinder og fordi vi kender hende. Det betyder ikke at mænd ikke kan relatere til de dysfunktionelle relationer vi skildre. På den måde henvender forestillingen sig bredt.

Med et ungt udtryk og sprog henvender stykket sig til det unge publikum, imens indholdet og emnerne kan forstås af alle aldre.

Vi vil meget gerne være med til at lave teaterforestillinger, der har relevans og tiltaler det yngre publikum. Vi oplever, at mange unge mænd og kvinder kommer og ser FLÆS' produktioner, føler de kan spejle sig i historierne og finder det vedkommende.

Succeskriterier

Vi forventer at spille 14 forestillinger + 6 skoleforestillingen på Teatret Ved sorte hest med fyldte sale. Vi forventer at lave en forestilling, der er skrap på tiden og relevant for publikum. Vi vil lave en underholdende forestilling, der giver publikum mulighed for at grine af os og ikke mindst sig selv.

Vi forventer at publikum for noget at reflektere over efter forestillingen.

Vi forventer at FLÆS, i samarbejde med Kamilla Wargo Brekling, laver en eksperimenterende legende arbejdsproces, der munder ud i en top professionel perle af ny dansk dramatik. Vi forventer at forestillingen kan sælges til turné rundt i Danmark og Sverige.

Hvem er vi

FLÆS består af Sofie Jo Kaufmanas og Mette Søndergaard Nielsen.

Vi arbejder som idéudviklere, dramatikere, skuespillere og producenter i FLÆS.

Vores hjerter banker for comedy og satire-genren. Vores komiske fortællinger afspejler kvinder i det danske samfund på godt og ondt i de teaterforestillinger, film og events vi producerer.

FLÆS er grænsesøgende og samfundskritisk. Vi sætter hykleri og tabuer på dagsordenen med formålet, at vi kommer til at grine af os selv og reflektere over tilværelsen. Med en stor bunke kærlighed, peger vi fingeren ind mod os selv og udstiller vores eget køn og generation hudløst ærligt.

Hjemmeside: <http://flaes.weebly.com>

November 2014

"Mens vi venter på porno"

- en satirisk fortælling om de grimme kvinder indeni og udenpå

Forestillingen spillede på Zulu Comedy Festival 2015, derefter CPH Stage 2016 på Teatret Ved Sorte Hest. Turné periode sep. 2016 – feb. 2017

Pitch: Med en komisk tilgang rusker vi op i de store kvindetabuer og kaster lys på kvinders komplicerede sind.

Vi skal på en rejse ind i de store europæiske kroppes univers, hvor upolitisk korrekthed, dårligt selvværd og liderlighed hersker.

Nej, vi kan ikke køre bil, regne eller forklare hvad en faldstamme er! Men vi kan byde dig velkommen til en hjerne der bevæger sig mellem multitasking og hysteri. For nu er kvinden tilbage med fornyet saft og du præsenteres for en forestilling, hvor der er nye boller på menuen. Vi har taget det store ben forrest og vil gerne fortælle dig historien om os, vores vulgære kæft og det dyr vi egentlig er...ligner!

Juni 2015/2016

"Hvis dit liv var en fest?" - en site-specific byvandring på Nørrebro i forbindelse med Distortion.

Pitch: Hvad nu hvis din eftermiddag kunne forvandle sig til én stor uforudsigelig fest? Hvad nu, hvis du, og en hel masse mennesker du ikke kender, kunne gå ned af Nørrebrogade sammen og se bybilledet forvandle sig til en kæmpe fantastisk fest lidt efter lidt?

Det kan du til vores site specifik byvandring "Hvis dit liv var en fest?". Her vil 200 performere og kunstnere tage dig med ud på en rejse midt i hjertet af Nørrebro. Du vil blandt andet opleve balletdansere, operasangere, musikere, hiphopdansere, blomstermonster, stylte-folket, slangemennesker, TwerkQueen, hendes Twerkklings og meget, meget mere.

Mød op på Nørrebros Runddel kl. 15.00 og forsvind ind i byens fedeste fest.

Oktober 2015

"It's a match" - det fede liv i slut 20'erne

- en kortfilm om Jeanette og Jannie fra Nordvest

Pitch: I Nordvest bor Jeanette og Janni. De lever det kaotiske "fede" liv i slut 20'erne, hvor deres egne forventninger til lykken udfordrer dem i at nå alt og ingen ting på samme tid. Efter endnu en mislykket Tinder-date og en død kat, støder de tilfældigt ind i hinanden, en uoverskuelige mandag på Bispebjerg kirkegård.

Jeanette forsøger at løbe endnu en fyrs afvisning væk, imens Jannie leder efter et billigt gravsted til den afdøde kat, Peder.

Pigerne bevæger sig ind i et hudløst ærligt venskab, hvor en død bror genopstår og den evige jagt på den store kærlighed aldrig stopper.

Projektbeskrivelse
Teaterproduktion
Hvorfor snakker vi ikke om mig?

Københavns Scenekunst udvalg
19.10. 2016

December 2015

"Dagens Juleklip" - en sketchjulekalender i 24 små afsnit, på Magasinet

WOMAN blog TILSTÅMATEN

Pitch: Nu nærmer tiden sig til klejner, gløgg og tøj der strammer...

Derfor har FLÆS lavet en Julestue, hvor vi har inviteret 24 skønne, ærlige kvinder med noget på julehjertet, på besøg.

Du kan i løbet af december-måned, helt præcis de næste 24 dage se, høre og opleve hvad de danske kvinder går og tumler med i den søde og travle juletid.

Der vil være alt lige fra julehilsner, gode juleråd, juledilemmaer til juletilståelser fra det dybeste kvindesind. JA ... du har nok fanget den - det blir årets mest ærlige julekalender fra den gode, danske julekvinde, som vi kender hende.

Så tænd op i kaminen, på med uldsokkerne og følg med i "Dagens Juleklip" de næste 24 dage!

Samarbejdspartnere

Spillested: Teatret Ved Sorte Hest

Instruktør: Kamilla Wargo Breklin

Dramatiker: Kamilla Wargo Breklin, Sofie Jo Kaufmanas og Mette S. Nielsen

Skuespillere: Sofie Jo Kaufmanas & Mette Søndergaard Nielsen

Producent: FLÆS & Teatret Ved Sorte Hest

Lys design: Elroy Villumsen

Lyd design: Mikkel Grevsen - Blue Blitz Musik

Scenograf: Rosa Birkedal

Scenograf assistent: Simone Bartholin

Produktionsleder: Maria Vinterberg- Direktør Teatret ved Sorte Hest

Produktionsassistent: Christine Lauridsen

PR-bureau: Promote It

Foto: Jonathan Hethey

Vi har tidligere samarbejdet med Instruktør Kamilla Wargo.

Hun var kunstnerisk konsulent på "Mens vi venter på porno" og instruktør på kortfilmen "It's a match". Vi har et rigtig godt samarbejde med hende. Hendes devicede montage-metode og universer, hun arbejder i, passer rigtig godt sammen med den måde, vi arbejder på i FLÆS. Derfor har vi indgået dette samarbejde med Kamilla.